

عنوان مقاله:

ارزیابی اقلیم گردشگری شهرمید با استفاده از شاخص TCI و نمودار اولگی

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کمال امیدوار - استاد اقلیم شناسی، دانشگاه یزد

مریم خواجه یار - دانشجوی کارشناسی ارشد آب و هواشناسی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

نوع اقلیم و فعالیت های گردشگری دو پارامتر مهم هستند که به طرق مختلف با یکدیگر در ارتباط بوده و در دومقیاس جهانی ومحلی دارای اهمیت می باشند. در این پژوهش با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری TCI و روش اولگی اقدام به ارزیابی اقلیم آسایش گردشگری شهر میبد از استان یزد شده است. شاخص TCI پارامتر اقلیمی: حداکثر دمای روزانه، میانگین دمای روزانه، میانگین حداقل رطوبت نسبی (به درصد)، میانگین رطوبت نسبی روزانه (به درصد)، بارش و کل ساعات آفتابی را به عنوان مبنا مورد بررسی قرار میدهد و در نهایت کیفیت اقلیم منطقه را برای ورود گردشگران تعیین می نماید. نمودار یا شاخص زیست اقلیمی (بیوکلیماتیک انسانی) که به شاخص اولگی معروف است، شاخصی است که بیانگر شرایط آب و هوایی یک ایستگاه یا منطقه از نظر آسایش و راحتی می باشد. این شاخص از دو پارامتر دما و رطوبت نسبی تشکیل شده است که حداکثر دما، حداقل رطوبت نسبی، حداقل دما و حداکثر رطوبت نسبی را برای دو بخش شرایط روزانه و شبانه محاسبه می کند. به منظور بررسی اقلیم آسایش منطقه میبد با دوروش فوق از داده های 10 ساله (1384-1393) ایستگاه هواشناسی استان استفاده شد و مجموع پارامترهای مرتبط با هر یک از این شاخص ها مورد ارزیابی قرار گرفت که مشخص شد بر اساس شاخص (TCI) بهترین ماه های ورود گردشگران اسفند و آبان بود که از شرایط ایده ال برخوردارند و ماه های تیر و مرداد به لحاظ کیفی در پایین ترین سطح قرار گرفتند، در مجموع براساس این شاخص میتوان منطقه را منطقه ای مطلوب برای فعالیت های گردشگری قلمداد کرد چرا که عمده ماه های منطقه در شاخص (TCI) با رتبه های خوب تا ایده آل طبقه بندی شدند. روش اولگی نیز حاکی از آن است که بهترین ماه برای گردشگری اردیبهشت ماه است که در نمودار اولگی در منطقه آسایش واقع شده است.

کلمات کلیدی:

اقلیم گردشگری، شاخص TCI، اولگی، میبد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733659>

